

ARGUMENTY

Zpravodaj DSU

1 Kčs

II. ROČNÍK - ČÍSLO 2 /5/

ÚNOR - BŘEZEN 1990

Prátelé,

máme za sebou první čtyři čísla Argumentů. Každý začátek je těžký a tudíž i úroveň prvních čísel je nevalná. Aby se tato úroveň zlepšila, je zapotřebí práce Vás všech. Od doby, kdy se naše cesty rozešly, se jistě ve vašem životě udála spousta zajímavých věcí a Vy máte nyní možnost prostřednictvím našeho časopisu o těchto událostech referovat. Již se těšíme na vyprávění p. Stráského, očitého svědka listopadového Wroclawského "festivalu" /tímto jej tedy prosím o obsáhlejší zprávu, kterou ostatně již předběžně přislíbil/. Rada z nás má jistě také zajímavé zkušenosti se Státní a veřejnou bezpečností, stejně jako s "předvojem dělnické třídy" - KSČ. Pro Vaše názory jsou připraveny stránky Argumentů.

Trochu se obávám budoucnosti DSU. Když jsem se loni v září na Vás obrátil s myšlenkou obnovení činnosti "SSU", byl jsem ovlivněn především akcemi "Společnosti za veselejší současnost". Mňhavě jsem viděl před sebou možnost vytvořit podobné "nezávislé" sdružení. Prvním počínkem mělo být natočení filmu s pracovním názvem "Zásah", který se měl po natočení jmenovat "Obušku z pytle ven". Dnes situace vypadá jinak. Ptám se Vás všech proto, má-li cenu ještě dokument SSU č.0/89 Tři odstavce. ♥

Symbolismus a ironie! To jsou hesla, která by měla být v záhlaví každé akce pořádané obrozeným SSU.

Filmy, dokumenty, prohlášení, články, povídky, případně knihy, obrazy, fotografie - všude musí být plno symbolů, které je nutno v díle hledat, aby nakonec mělo úplně jiný smysl než na začátku.

Černý humor! Jen černý humor při sloučení s černým dneškem vytvoří světlou budoucnost. A o to nám přeci jde.

Prosím Vás o vaše názory, které uveřejním. Domníváte-li se, že dnes se situace změnila a bylo by ztrátou času zabývat se touto bláznivou činností, sdělte mi to prosím.

REDAKČNÍ POZNÁMKA:

Vzhledem k poruše reprografické techniky nebylo možné v daném termínu rozmnožit toto číslo Argumentů. Za tento

Zdeněk Malinský

to nezaviněný skluz se redakce svým čtenářům omlouvá.

SRPEN 1968 - OBĚTI (2)

Devatenáctiletý Jaroslav Kubeš (nar. 10. 9. 1949) byl vyučeným kuchařem ve věhlasném hotelu Palace v Panské ulici, který se navíc nedávno vrátil z roční zkušené v obdobném berlínském hotelu Kopenhagen. Měl ještě měsíc volna před nástupem k výkonu základní vojenské služby, a tak nastoupil na brigádu v Kable Hostivař jako pomocný dělník v kabelovně. Tam také vyjel ze svého bydliště v ulici Ve stínu 33 v Praze 10 - Strašnicích na mopědu. V šest hodin zjistil, že v důsledku mimofádné situace, která vznikla vstupem vojsk Varšavské smlouvy, se nebude pracovat. Vrátil se proto domů, zaparkoval mopeda před domem a domluvil se s kamarády, že se vypraví do centra podívat se, co se děje.

Kolem desáté se svým kamarádům na Václavském náměstí ztratil z dohledu. Zřejmě se vypravil k místu největších nepokojů, u budovy Čs. rozhlasu. V blízkosti převráceného autobusu městské hromadné dopravy naši občané prokopá-

vati krumpáčem barely na transportérech a heřci mádry je zapalovali. V nepřehledné situaci se pohybovala v dýmu pancéřová vozidla i nákladní automobily. Mladí lidé, snažící se holýma rukama zahránit přesile v kontrole prostoru před Čs. rozhlasem, utrpěli mnohá zranění. Jaroslav Kubeš se zřejmě dostal do smrtícího sevření pancéřových plátů, které mu smáčkly hlavu a levé předloktí.

„Když se syn večer 21. srpna 1968 nevrátil domů, začal jsem mít vážné starosti.“ vzpomíná dnes Jaroslav Kubeš otec. „Obvolal jsem všechny pražské nemocnice, ale neměl jsem odvahu telefonovat na Pohřební službu. Tam se dozvěděla tu hroznou zprávu švagrová. Přivezl jej z Valdeku, kde byly zatarasné ulice, po dlouhých dohadováních s vojáky, kteří nechťeli pouštět ani vozidla Pohřební služby. Syna převezl na soudní pliv u Albertov, kde jsem později mluvil s lékařem. Ten právě vyslovil domněnku, že syna zřejmě př-

■ Jaroslav Kubeš, 21. 8. 1968, Italská 15

máčkl transportér.“

29. srpna se konal pohřeb ve velké obřadní síni krematoria ve Strašnicích. Nad hrobem promluvil zástupce odborové organizace závodu Kable Hostivař pan Kocek -- později měl z toho údajně nepříjemnosti. Ostatky Jaroslava Kubeše byly uloženy na Vinohradském hřbitově na odd. 31, č. 3, s nápisem „Zahynul u Čs. rozhlasu 21. 8. 1968“. Po roce při-

[Pokračování na 2. straně]

(Dokončení z 1. strany)

nezil, potamju vpadvečer z Kabla velký věnec, každý rok na výročí a při Dušičkách se na hrobě rozzářily svíčky od neznámých lidí.

„V říjnu jsme byli pozváni na promítání dokumentárního filmu z archivu Čs. televize do jednoho uzavřeného obchodu v Lillové ulici, za staženou roletu. Vstupovat jsme museli po jednom. Na filmu jsem viděl ležícího chlapce, přeneseného do průjezdu v Italské, č. 15. Podle kalhot jsem poznal syna. Vedle něho ležel ještě jeden chlapec... vzpomíná otec. „O rok později mne volali do Bartolomějské na Bezpečnost. Ptali se mne, co k tomu mohu říci. Divil jsem se, proč se oni ptají. Řekli, že se tady asi jednalo o nešťastnou náhodu, a v tom smyslu jsem podepsal i jakýsi dokument.“ Na víc než dvě desítky let zůstala smrt Jaroslava Kubeše nešťastnou náhodou. Nebýt okupace, nebylo by tragických nešťastných náhod. Vlnsky smrti obětí Srpna bychom měli najít, označit a soudit. (ve)

1948

★
DNY
OSTRÝCH
SRPŮ

VELKOLEPÁ BUDOVA SVĚTA

Pod tímto názvem vyšel před 30 lety /1960/ zajímavý článek v časopise ABC.

Velkolepá budova světa

Až bude sobě, plonýre-ženáři, třicet – pětáctilet, probudíš se do světa, který už v mnohém nebude podoben dnešku. Budovatelé komunismu v Sovětském svazu i u nás budou mít k dispozici moderní automatizovaná zbudova. Zvidnou zemědělské práce, průmyslovým způsobem, budou pracovat šest hodin denně. V té době proniknou hluboko do tajů vesmíru. To všechno se promítne do každodenního života: 250 mil. tun oceli ročně (USA vyrábí současně asi 90 mil. t), hojnost všech prostředků, městská doprava zdarma, bezplatné stravování ve školách a závodních jídelnách, bydlení v prostorných bytech bez nájemného, levné nebo bezplatné turistické základny atd.

To není začátek fantasti-

ké parůdky našeho časoplu.

Komunistická strana Sovětských socialistických republik, o které se nyní mluví a přemýšlí, má

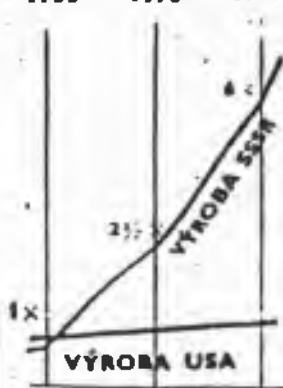
Běžné slova kapitalistické techniky a výroby. Vířící za deset let SSSR předstihne Spojené státy americké dva- až třikrát a v roce 1980 bude jeho náskok už šestnásobný.

Je krásné žít na takovém světě? V první větě našeho poznámky jsme vlastně napadli chybu. Přetlil si tu větu znova, milý Ládo, Květo, Přemku! I vy ostatní! Našel jste nesprávnost? Budeš se do nového světa teprve probouzet? Jistě znáš odpověď: Vědění se musíme přiznat!

Učit se a pracovat. I mimo školu, ve svých plonýrských oddílech, v kroužcích, ve speciálních kolektivech. Pusťte se do výzkumu do technické a přírodovědné činnosti, nebojte se ušlechtilé práce nad funkčními modely, zaměřte se na praktickou činnost, na malý průmysl v plonýrských oddílech, na malý průmysl v plonýrských oddílech. Všechny velkolepé budovy světa – komunistická společnost – potřebuje všestranně připravené lidi, vládnoucí elektřinu, jadernou energii, složitý mechanismus, chemický lékárnu, přírodu na Zemi i v kosmickém prostoru. Komunismus potřebuje lidi odvážné, čestné, mušle a lány, kteří umějí žít v kolektivu a pro kolektiv!

REDAKCE ABC

1960 1970 1980

13. únor — PŘEDEHRA

Vláda projednala výnos zemského komunistického velitele SNB, kterým bylo s okamžitou platností a bez schválení vlády vyměněno osm oblastních velitelů a nahrazeno lidmi, které určila bezpečnostní komise ÚV KSČ. Neobvykle vzrušená schůze skončila usnesením, že provedení výnosu se pozastavuje, dokud jej neprojedná vláda. Bylo přijato hlasy ministrů národně socialistické, lidové a sociálně demokratické strany a dále slovenských demokratů a také ministra národní obrany L. Svobody. Komunisté tím byli ve vládě poprvé přehlasováni a dostali se do izolace.

16. únor — KLID PŘED BOURÍ

Vedení Čs. sociální demokracie se rozhodlo vyvinout všechno úsilí k tomu, aby bylo zmírněno napětí, ke smírnému překlenutí krize. Předsednictvo národních socialistů, lidovců a slovenských demokratů prohlašují, že jejich ministři nepřijdou do vlády, jestliže výnos nebude odvolán.

Předsednictvo KSČ učinilo dispozici pro podporu svého postupu v masových organizacích.

17. únor — UŽ TO ZAČÍNÁ

Rudé právo vydalo pod senačním titulem Pakt Laušman-Zenkla vytyčenou zprávu o údajné dohodě předsedů sociálně demokratické a národně socialistické strany na 8 bodech protikomunistického postupu.

Dopoledne i odpoledne byla svolána schůze vlády, na níž všichni nekomunističtí ministři včetně sociálních demokratů a ministra L. Svobody trvali na podání zprávy o odvolání výnosu zemského velitele SNB.

Rozhlas neustále opakuje provolání politbyra KSČ, že »záměrný postup představitelů některých vládních stran je spojen s úmyslem nastolit ještě před volbami (pozn.: ohlášenými na květen) protidemokratickým a protiústavním způsobem neparlamentární úřednickou vládu, která by se měla pokusit vyrvat moc z rukou vládnoucího lidu«. Provolání apeluje »všemi silami hned v zárodku zmařit jakékoli podvatné záměry reakce«.

18. únor — VÁHÁNÍ

Svobodné slovo ohlašuje, že ministři předložili předsednictvu strany otázku, má-li smysl zúčastnit se jednání vlády. Ještě před schůzí navštívil národně socialističtí ministři Zenkl a Ripka prezidenta republiky, aby mu tlumočili svůj názor na vlád-

ní krizi. Poté odjeli k předsedovi lidové strany Msgru Šrámkovi.

Gottwald svolal mimořádnou schůzi vlády k zahraničněpolitické rezoluci; ministři tří stran oznámili, že se jí nezúčastní, a schůze se nekonala.

19. únor — ROZPAKY POKRAČUJÍ

Dopoledne přiletěl do Prahy nečekaně náměstek ministra zahraničí SSSR (a dřívější sovětský velvyslanec v Praze) V. Zorin a odpovědně (o několik hodin dříve, než byl původně ohlášen) se vrátil velvyslanec USA Steinhart. Předseda sociální demokracie Laušman a generální tajemník Vilím navštívili Kl. Gottwald a doporučili mu, aby KSČ nehnala konflikt na ostří nože a aby jako nejsilnější strana přišla s návrhem na řešení krize.

Na schůzi u náměstka předsedy vlády dr. P. Zenkla sdělili národně socialisté lidovcům a slovenským demokratům, že druhý den strana odvolá své ministry z vlády. Lidovci se rozhodli pro demisi, předsednictvo slovenských demokratů sedmi hlasy proti pěti iniciativu národních socialistů odmítlo.

J. Smrkovský, velitel dělnických milic, referuje v KV KSČ v Praze o distribuci zbraní pro 7000 milicionářů.

20. únor — KSČ ÚTOČÍ

Do řádné schůze vlády se dostavili pouze komunisté, sociální demokraté a ministr L. Svoboda. Sociální demokraté a po nich také ministr L. Svoboda ji však opustili s tím, že se schůze zúčastní, až bude větší prezence.

V kabinetě Msgru Šrámkovi se sešlo všech dvanáct ministrů národně socialistické, lidové a demokratické strany, kteří byli odhodláni podat demisi. Šrámek naléhal, aby byl okamžitě informován sociálně demokratický ministr Václav Majer. Nebylo však možné se s ním spojit, a tak demisi podalo jen 12 ministrů.

Vládní budova je přeplněna delegacemi dělníků a rolníků, které už nezdají jen pokračování práce vlády na jejím programu, jako před několika dny, nýbrž i odstranění »reakcionářů« z vlády.

Gottwald nabízí Laušmanovi vytvoření společné vlády obou stran, ten odmítá.

K večeru bere předsednictvo národně socialistické strany demisi na vědomí, ale současně je překvapeno sdělením, že část poslanců

(pokračování na 6. straně)

dopisy

Dnes pokračujeme citacemi z dalších dopisů přibývajících na moji adresu po výzvě k obnově "SSU".

Z Hystřice pod Hostýnem se ozval p. Bucek:

... Opravdu by bylo potřeba vzhledem k situaci v oblasti znovuvzkříšení vztahů mezi námi a nejen mezi námi, nehlédě k dalším problémům, kterých je požehnaně, prostě něco provést. A právě proto bude nutné zahájit aktivní činnost. ...
... Pokud se týče názvu našeho sdružení, tak si myslím, že při setkání bude příznivější klíma a inspirace na stvoření tohoto. Jak už se v dějinách osvědčilo, můžeme k tomu aktu použít třeba pěny a nemusí být ani mořská. ...

Další dopis přišel z Ústí nad Orlicí od p. Moravce.

Na úvod - výborně - konečně se zase něco hajbe a obnovují se staré dobré /pozn. tedy je v dopise skutečně pět teček a nevím nevím jestli měl autor dopisu na mysli to, co napadá mě/.

... Zaslám Ti volební lístek ... tedy pro zdvojení či ztrojení funkcí jsem, ale jak se říká "všeho s mírou" /i Vačkem/. Nový název svazu? Zrovna mne nic nenapadá, ale snad "Svaz svobodných a ženatých umělců"...

... Na sjezdu ... nesmí chybět promítání nejúspěšnějšího filmu, naražení sudu a sborový zpěv v doprovodu kytary. ...

Milan Moravec (Doktor)

Z Holešova píše p. Vojáček.

S velkým zaujetím a rostoucím potěšením jsem pročítal Dokument 0/89, nemohu nesouhlasit. Jakkoli je to možné, odepisuji, abych pro svou kaligrafickou lenost nepřišel o jednu z nejvýznamnějších kulturních událostí, jejichž význam ještě dnes nejsme schopni náležitě posoudit.

"Tři odstavce" zcela přesně vyjadřují totální absentující prvky v naší kultuře, prvky bez nichž je náš obklopující realita ještě méně snesitelná. ...

... Ohledně nového názvu - nejprve mě napadlo Svaz přátel umění, ale zkratka SPU má příliš blízko k CDU/CSU nebo SPUSA, takže zatím žádný návrh /Svaz volných umělců atd./ nemám.

Mám několik připomínek, týkajících se znovuoobnovy filmové činnosti:

- v dnešní době ustupuje formát 8 mm pomalu do pozadí ... není perspektivní.

- formát 16 mm je v současnosti finančně pro jednotlivce i pro "SSU" naprosto neúnosný ...

- oblast videa - pomíneme-li enormní pořizovací a provozní náklady - v úvahu pro náš způsob práce přichází jen systém VIDEO 8 ...

... Takže buď-li se nadále setrval u 8 mm filmu, mám aktuální nabídku: Kamera GAF ST 602, translokátor ZOOM, AUTOMATIC, Made in U.S.A. Cena dle dohody /cca 4000/. ...

... Dále bych navrhol, aby některé úhelné momenty sjezdu byly zachyceny fotografickou cestou ...

ne broken sdělení a sdělení se šitím

Archer

Po p. Sekerovi /o jehož dopise jsem Vás informoval v interním sdělení SSU z 16.10.89/, který mi připomněl náš starý a dobrý pozdrav: ZDAR - A ZVLÁŠTĚ, se ozval opět bývalý předseda SSU p. Černý jehož dopis, vytvořený na jednojehličkové tiskárně přetiskujeme:

28.10.1989

Milý příteli !

S ulehčením na srdci jsem od Tebe přijal 'Interní sdělení SSU' ze dne 18.10. 1989 a rozptýlil jsem tak černé myšlenky plné obav v souvislosti s Tvým mnohatýdenním odmítnutím.

Jsem velmi rád, že mé obavy byly liché a dobrá věc bude mít pokračování. Přesto se musím k některým skutečnostem, obsaženým v 'Interním sdělení SSU', postavit kriticky:

1) Postrádám vyhlášení výsledků písemných voleb, seznam zaregistrovaných členů, jakož i návrh stanov naší obrozené organizace.

Mluví-li o otevřené informovanosti, je třeba převést slova v činy a důsledně informovat všechny zainteresované o provedených personálních a organizačních změnách ve struktuře SSU. Není možno vyčkávat ustavujícího sjezdu a do té doby nechat uměleckou sféru stát stranou, v jakémisi informačním vakuu.

2) Byl jsem zklamán Tvým přístupem k reakci na nepodložené obvinění bývalého předsedy SSU p. Jiřího Černého z finančních machinací. Nejen, že jsem se nedočkal veřejné omluvy, již jsem žádal jako nezbytné minimum, ale nedočkal jsem se ani jakéhokoliv vyjádření k tomuto politováníhodnému omylu.

(pokračování na straně 4)

INZERCE

BONTON

nezávislá společnost
pro rock, folk, jazz
(s hudbou jako takovou)

C60 - kazeta, MC 98 Kčs
CD - CD deska MC 120 Kčs
LP - LP Deska MC 44 Kčs

BONTON nabízí tyto nahrávky:

+ Martin Kratochvíl-Tony Ackerman-Vojtěch Havel
MORAVSKÉ KONCERTY /C60, CD/

+ Petr Skoumal POLOČAS ROZPADU /C60, LP/

+ Různí umělci FOLKOVÉ VÁNOCE /C60, LP/

+ Karel Kryl RAKOVINA /LP/

+ Michael Kocáb-Michal Pavlíček ČERNÉ SVĚTLO /LP/

+ HYPNOTIX /C45 nebo C60 MC bude určena/

dokr.

(dokončení z 3. strany)

Pevně věřím, že má kritika bude důkladně analyzována a přijata jako konstruktivní. Přes mírně kritický tón mého prohlášení musím konstatovat celkově příznivý dojem z Tvé snahy o obrodu (kdysi tak slavného) Svazu svobodných umělců a vyjádřit své odhodlání plně stát na straně skutečného umění.

Poznámka: Navrhuji rozšíření řad SSU o nového člena -
- p. Libora Janáče (stručný životopis bude zaslán dodatečně), ježto jmenovaný vždy byl, je a nadále bude přívržencem nové umělecké avantgardy, kterou reprezentujeme.

S pozdravem 'kumštýřům dvakrát zdan' Jiří ČERNÝ

Doufám, že pan Č. je po uveřejnění prvního dopisu v Argumentech 2/89 a 1/90 již spokojen. Z Gottwaldova resp. ze Zlína nepsal p. Bouchal.

... především promiň, že se ozyvám tak pozdě. Přece jenom jsme už odrostli dětským střevíčkům i studentskému chlebičku, a proto jsem Tvůj první dopis bral tak trochu na lehkou váhu. Ale po Tvém důrazném upozornění jsem celou věc začal brát vážně a je zcela samozřejmé, že jsem pro. ...

... Co se týče mne, jsem připraven na jakoukoliv práci i roli ...

... Zábaven s tímhle dopisem zasilám i návrh nového výboru SSU. Sebe z ořízované skromnosti do žádné role nenavrhuji, tím se ale některé z funkcí nezříkám, budu-li ostatními zvolen. ...

... navrhuji název Umělecká demokratická unie /UDU'89/. ... *Al. jako demokratická unie*

Osobně jsem se v Praze setkal s p. Bukvaldem a p. Rehořkem /oba si jistě vzpomenu na hospodu "U stromu", kde jsme u "kozla" prodebatovali aktuální otázky "umění". Z hluboké se ozval p. Štráský /viz příspěvek v minulém čísle Argumentů/. Další hlasy jsem uslyšel z telefonního sluchátka.

Potud tedy názory a stanoviska členů DSU. /uzavřeno 9.3.90/.

PO UZÁVĚRCE přišel dopis od místopředsedy DSU p. ČERNÉHO:

Vážení přátelé,

po mnoha letech ilegální činnosti našeho Uměleckého sdružení prosvětili konečně paprsek svobody temnou minulost a umožnil i nám svobodně vydechnout a promluvit. Stalo se tak prostřednictvím zpravodaje DSU 'ARGUMENTY', jehož několik prvních čísel se mi nedávno dostalo do rukou. A proč to neříci, byl jsem hluboce a upřímně dojat.

Ještě mi však nestačila oschnout slza na líci a už mne zarazil bulvární tón některých článků, vracejících se k nechutným zákulisním machinacím na podzim roku 1984. Od těch dob však uplynulo již mnoho času a já nemám dost sil neustále odražet útoky na mé bývalé předsednické křeslo. Nehodlám již proto vystupovat na svoji obranu a pevně doufám, že tato temná stránka minulosti naší organizace bude už jednou pro vždy definitivně uzavřena.

Jako gesto dobré vůle a zároveň první krok k vytvoření skutečně demokratické a vnitřně semknuté organizace zasilám do redakce DSU částku 20,- Kčs. Tato částka nechť je základním kamenem nově vytvořeného fondu pro rozvoj a rozkvet obrozeného DSU. Tímto zároveň vyzývám své přátele k následování.

Jak jsem se dočetl v 1. čísle zpravodaje, byl jsem zvolen místopředsedou DSU. Všem kolegům, kteří mi dali svou důvěru, z celého srdce děkuji, přestože jsem chtěl původně na svoji novou funkci rezignovat. Mé zvolení však bylo důkazem, že přes zjevnou dezinformační kampaň, vedenou konzervativními silami proti mé osobě, se velká část členů DSU nenechala zmást. To svědčí o jejich pevném charakteru a psychickým terorem nezdolné mysli, což je pro mne zdrojem optimismu do budoucna.

Přátelé, obracím se na Vás s nalehавou výzvou. Pochopme, že neustálým osočováním jeden druhého nedospějeme ku smysluplné činnosti našeho svazu! Uvzdvihujme raději ve svých příspěvcích kladné příklady spolupráce mezi našimi členy! Oceňme na stránkách našich ARGUMENTŮ kladné stránky bližního! Ustříhejme se podezíravosti, závisti a podlých skutků!

U tomto všem Vám i sobě přeji mnoho úspěchů.

S pozdravem 'kumštýřům dvakrát zdan'

Jiří Černý

INZERCE *publikováno*

+ BOHDAN MIKULÁŠEK /C45 nebo C60, MC bude určena/
+ LESÍK HAJDOVSKÝ JIŽÁK /C45 nebo C60, MZ bude určena/
+ MOTORBAND /C45 nebo C60 MC bude určena/

Poštovné čini u kazet cca 10 Kčs, u desek cca 13 Kčs. K nahrávání použito výhradně kazet respektovaných značek z Japonska a západní Evropy.

Adresa:
Zásilková služba BONTON
Poštovní schránka 24
Pošta 411
142 00 Praha 4

BONTON

ČINNOST ZDRAVOTNICKÉ SLUŽBY

na území hlavního města Prahy

V OBDOBÍ OKUPACE 1968

Jakmile bylo oficiálně oznámeno dne 21. 8. 1968, že jsou ČSSR a hl. m. Praha obsazovány okupačními jednotkami, byla zdravotnická služba na území hl. m. Prahy ve svém řízení a organizaci převedena na systém, který se již několikrát osvědčil při zdravotnickém zajištění apertaklád. Tzn., že v ONZ NVP byl vytvořen zdravotnický štáb, který navázal okamžitě nejnutnější kontakt se všemi zdravotnickými zařízeními na území hl. m. Prahy včetně Vojenské nemocnice a zařízení SKNV. Během dalších dnů byly tyto styky rozšířeny i na spojení s VB, Čs. rozhlasem, tiskem, ústředním výborem ČSČK atd.

V první den okupace byla zdrav. služba hl. m. Prahy, zejména ZS NVP postavena před úkol zajistit nejenom první ošetření a převozy raněných, ale i jejich hospitalizaci. Přitom současně bylo nutno zachovat elementární činnost zdrav. služby, zejména poskytování první pomoci, porody, převozy akutních případů atd. Proto byl vydán příkaz, aby počínaje dnem 21. 8. poskytovala Záchraná služba a lékařská služba První pomoci pomoc a převozy pouze akutním případům, zatímco převozy chronických případů byly omezeny na nejnutnější míru. Současně byl vydán příkaz ZS NVP, aby okamžitě byly povolány všechny posádky záchranných vozů do služby a učiněna taková opatření, aby vozový park ZS NVP byl co možná nejvíce rozšířen improvizací osobních vozů i menších prostředků hromadné dopravy (mikrobasy), a to použitím celé řady dobrovolníků, kteří se hlásili buď sami nebo se svým vlastním dopravním prostředkem do služeb ZS.

Již první den okupace se vyskytla celá řada obětí, které byly závažně zraněny okupačními. Nutno především jmenovat pořízky při přejezdech mostů (okupační nepoužívali sanitní vozy, popř. uzavření náměstí a ulic), takže vedoucí činitelé pražského zdravotnictví se ne-

ustále museli obracet o pomoc MZD, aby byly učiněny zákroky u velitelů okupačních vojsk Prahy v tomto smyslu (se žádostí o zásah). Současně byla provedena dislokace vozového parku ZS na levý a pravý břeh Vltavy a kromě hlavního centra ZS (Strossmayerovo nám.) bylo vybudováno další centrum na Žitkově (Ohraďa). Současně byla požádána Čs. lidová armáda a n. p. Benšina o zajištění dostatečného množství pohonných hmot, nejenom pro vozidla ZS, ale i pro všechna vozidla zdrav. zařízení. N. p. Benšina vyčlenil pro účely záchranné služby 20 004 l benzínu (již 21. 8. po zprávě, že okupační vojska obsazují cisterny), Čs. lidová armáda pak uvolnila 23. 8. pro účely záchranné služby 1500 l benzínu, na dvou místech (Žitkov, Vinohrady).

Vcelku vozy zdravotnické služby na jezdily asi 25 000 km. Denně bylo v průměru ve službě asi 50 posádek, první a druhý den, tzn. 21. a 22. 8. byl počet posádek mnohem vyšší. Přes den sloužilo u ZS v průměru sedm lékařů. Služba na dispečinku ZS byla trojnásobně vyšší. Podrobný přehled výjezdů vozů ZS a rozborů jednotlivých případů bude zpracován dodatečně.

Neustále probíhaly a kontroly, které

■ Povinnost pomoci bližním nemusel nikdo nikomu připomínat

Foto Bohumil Dobrovolský

byly prováděny od prvního počátku dne okupace, ošetřování vozů ZS, zdržování skutečně převozů tím, že řada posádek byla nucena vystoupit ze sanitních vozů a stát delší nebo kratší dobu se zdvíženými rukama a jiné podobné věci vedly nás k tomu, že jsme vybavili všechna vozidla ZS i sanitní vozy zdrav. zařízení nejprve improvizovaně vlnkami ČSČK, a později, když ani tento mezinárodní znak ČSČK nebyl respektován a okupační jednotky nechťely pouštět vozidla ZS na místa, kde byli ranění a poukazem, že se nic nedělo, byla po dohodě s ústředním výborem ČSČK vozidla označena oranžovými znaky červeného kříže a textem v azbuce, a řidiči dostali rovněž průkazy červeného kříže s textem v azbuce. I když v důsledku těchto opatření, tj. asi 24. 8. se situace poněkud zlepšila, byla přesto řada případů, kdy nebyla respektována vozidla ZS, kdy nebyly respektovány ani budovy zdravotnických zařízení označených červeným křížem (viz klinika prof. Hněvkovského a nemocnice Pod Peliškem), a to s poukazem okupační armády, že se nejedná o žádný válečný stav a tudíž je zbytečné, aby tato označení Mezinárodního červeného kříže byla používána.

V lůžkových zařízeních na území hl. m. Prahy bylo pak již od prvního dne učiněno opatření v tom smyslu, že byl omezen příjem ostatních nemocných pouze na akutní případy, byli propouštěni chroničtí pacienti a byla tak vytvořena lůžková rezerva pro vyšší potřebu chirurgických onemocnění. Současně s tím byla veškerá chirurgická oddělení personálně posílena. Zaměstnání na ostatních odděleních, jakož i všude jinde ve zdrav. zařízeních bylo určeno dle potřeby.

Obdobná opatření byla učiněna v ambulantní službě. Lékařská služba První pomoci měla v nočních hodinách stážanu práci tím, že od 22.00 hod. byl zákaz vycházet na ulici a lékaři konali návštěvní lékařskou službu První pomoci se vydávali poměrně značnou nebezpečí. Zajímavé je ovšem zjištění, že počet obyvatel, který vyhledal návštěvní lékařskou službu První pomoci byl po

(pokračování na 6. straně)

■ Státní vlatka posouvá krví

(dokončení z 5. strany)

celou tu dobu vzhledem k normálním potřebám velmi omezen. V průměru na jednu noc bylo asi 5–6 případů na každou stěnicí LP. To je zhruba 10 % normálního stavu. Přitom ovšem nutno zdůraznit tu skutečnost, že to byly případy velmi těžké, které nesly o odkladu a které kolikrát samy přišly na lékařskou službu. První pomocí žádat ošetření, když sanitní vozy nemohly vyjždět. Tím docházelo k podstatnému zhoršení zdravotního stavu těchto nemocných a možnými trvalými následky.

V zásobování léků nedošlo k podstatným závadám, díky tomu, že na území Prahy jsou irvale zásoby léků na 3 měsíce. Pokud vznikly někde nedostatky, zejména v léčbě z oblastí uklidňujících léků, byly tyto včas dodány. Počáteční nedostatek krevních konzerb byl rychle vyrovnán obrovským nadšením pražských obyvatelů, kteří se hlásili k dobrovolnému odběru krve, a to v takovém množství, že odběr nebylo možná ani realizovat.

Zdravotnické ztráty: Celkově bylo ní, aby byla zajištěna veškerá péče o zdravotnický personál, který setrval po celou dobu nepřetržitě ve službě. Šlo především o zajištění stravování a vyčlenění lůžek pro odpočinek personálu. Po této stránce se nevytýkaly žádné těžkosti.

Zdravotnické ztráty. Celkově bylo v hl. m. Praze zraněno 431 obyvatel raněných, a tohoto počtu bylo hospitalizováno 124, a z tohoto počtu zemřelo ve zdravotních zařízeních 14 raněných. Kromě tohoto počtu 14 zemřelých ve zdravotních zařízeních bylo ještě dalších 10 mrtvých, kteří nebyli identifikováni a kteří zemřeli při pouličních bojích. Je ovšem důvodně podezření, že tento počet 24 mrtvých není počtem konečným a že skutečný počet byl daleko vyšší. Za toma tak je, svědčí skutečnost, že při bojích o rozhlas konstatováno pět lékařů náchranné služby, kteří poskytovali první pomoc u rozhlasu, smrti asi u dalších 14 mrtvých, kromě těch, kteří byli převezeni potřebnou službou anebo na soudní, příp. pethol. a anatem. zařízení (byli mrtví zůstali v autobusu, který sbořel, dva mrtví v Italské ulici 14, dva mrtví Italské 17, jeden mrtvý v budově Čs. rozhlasu a pět mrtvých na chodnících). Tyto údaje jsou předkládány na základě výpovědi příslušných lékařů náchranné služby, kteří jeli konat svoji povinnost.

Tuto skutečnost potvrzují i námi zjištěné dva případy zraněných, kdy jeden fotograf a inženýr z ministerstva dopravy byli předáni naší zdravotnické službě opožděně a podezřením, že na dotyčném místě nebyl žádný raněný.

[SP]

(dokončení z 2. strany)

s dosavadním postupem nesouhlasí a že jsou ochotni jednat s Gottwaldem o doplnění vlády z jejich řad. Také opoziční poslanci lidové strany a demokratické strany vyjadřují ochotu jednat o doplnění vlády.

Tím má Gottwald zajištění většinu v parlamentě i v případě, že by »protifleringerovské« křídlo sociální demokracie hlasovalo proti němu.

Představenstvo sociální demokracie odsuzuje sice demisi jako ukvapenou, ale trvá na tom, aby krize byla tešena na půdě Národní fronty a aby jednání byla vedena s předsednictvím ostatních stran, nikoli s jednotlivými poslanci.

J. Smrkovský vyhlašuje »bojový stav« milici všech závodů a že zítra 7000 pražských milicionářů obdrží po 200 ostrých nábojích.

Večer Gottwald přijal československé poslance pátera J. Plojehara (lidová strana) a dr. A. Neumann (národní socialisté), kteří se mu přišli představit jako kandidáti poslaneckých křesel.

21. únor — NÁTLAK NA PREZIDENTA

Komunistický tisk uveřejňuje výzvu, aby všude, v Národní frontě, v národních výborech, v továrnách, úřadech atd., byly »z lidů, oddaných lidové demokratickému režimu« vytvářeny akční výbory, které mají zahájit očistu veřejného života a pracovitě od »nepřátel lidu a reakcionářů«.

Na Hrad přijíždí Gottwald a s odvoláním na demonstrace, které se konaly v celé republice, ultimativně žádá, aby prezident přijal demisi. Když odpověděl otázkou »co se stane, nepřijmu-li?«, Gottwald hrozí generální stávkou, ostrými zákroky »proti všemu reakčnímu«, policii, milicemi i Sovětským svazem.

G. Husák jako předseda slovenského Sboru pověřenců vyzval dopisem nepohodlné členy Sboru, aby odstoupili, a jmenoval pověřence komunistické. Zdráhajícím se pověřencům policie ráno zabránila ve vstupu do úřadu. Demokratická strana, která dosáhla ve volbách 61 %, byla vyřazena z politického života.

22. února — ODBORY PROTI DEMOKRACII

Na sjezdu závodních rad obviňuje Gottwald pravici, že »chce nastolit protilidovou vládu a odbourávat možnosti revoluce«. Prezidentovi jsou adresována slova: »Jestliže si někdo myslí, že náš lid v posledních 24 hodinách spontánně vytyčil heslo, že agenti domácí a zahraniční reakce se nesmějí vrátit do vlády, že toto heslo je mluveno do větru, pak se strašně mýlí. A já bych velmi rád, kdyby si to brzy uvědomili na všech stranách.« Rezoluce za tyto požadavky byla přijata v osmihodinovém shromáždění proti deseti hlasům, což bylo v neuvěřitelném rozporu s předporadami 1100 nekomunistických odborářů z předchozího dne.

Prezident sděluje Laušmanovi, že považuje situaci za krajně nepříznivou, že se bojí občanské války

a vraždění, že nepřehlídí možnost sovětské intervence a že v zájmu uklidnění demisi už asi zítra přijme.

23. únor — DEMOKRACIE NA ÚSTUPU

V celé republice pokračuje vyhazování nekomunistů z práce. Všude, také v nekomunistických stranách, jsou zakládány akční výbory, které provádějí »očistu«.

V Bratislavě nevyšly listy demokratické strany, protože je sazeti odmítli sázet. Rotační papír pro Svobodné slovo a Lidovou demokracii byl zaměstnanci papírny v České Kamenici zadržen.

V sekretariátu národních socialistů je provedena policejní prohlídka, která má zjistit spoluúčast na údajném pokusu o přepadení rozhlasu.

V Praze je nekomunistickým ministrům zabráněno ve vstupu do úřadů.

Z Čs. sociální demokracie jsou 53 ku 17 hlasů vyloučeni dr. J. Němec a Kousková-Petránková, kteří se zúčastnili demonstrace na Staroměstském náměstí.

24. února — KRIZE VRCHOLÍ

Ministerstvo vnitra oznamuje, že proti vedoucím funkcionářům demokratické strany Ursinymu a Obuchovi bylo učiněno trestní oznámení pro špionáž.

V celé republice probíhá v poledne manifestační stávka na podporu požadavků Kl. Gottwalda. Je oznámeno, že 1500 »stávkokazů« bylo okamžitě propuštěno z práce. Budova sekretariátu Čs. sociální demokracie je obsazena silnou četou SNB s puškami a samopaly a několika sty fanatiků, kteří se pod vedením vyloučeného dr. J. Němce vydávají za sociální demokraty. O něco později je obsazen Lidový dům a tiskárské podniky strany. Fierlingerova skupina čtrnácti sociálních demokratů vydává prohlášení podporující KSČ.

25. únor — NÁSILÍ VÍTĚZÍ

Svobodné slovo nevyšlo a Lidová demokracie má označení »orgán akčního výboru lidové strany«.

Delegace KSČ oznamuje prezidentovi, že po veřejných demonstracích je nutno krizi řešit hned a že zítra by již mohlo být pozdě.

V poledních hodinách rozhlas hlásí přijetí demise. V 16 hodin předkládá Gottwald prezidentovi listinu se jmény nových členů vlády a prezident ji podepisuje. Gottwald oznamuje na Václavském náměstí »vyřešení vládní krize«. Zástupci studentů se vydávají ke druhému pochodu na Hrad (první se konal 23. února) na podporu prezidenta. V Nerudově ulici jsou studenti přepadeni SNB a surově zbiti. Byl to jediný hromadný výraz odporu proti postupu KSČ.

Seznam a adresy členů DSU k 31.3.1990

BOUCHAL Jiří Javorová 4519, 76005 Zlín
 BUCEK Jaroslav Bělidla 1122, 76861 Bystřice pod Hostýnem
 BUKVALD Vladimír Ořeňov 82, 68737 p.Polešovice
 ČERNÝ Jiří Dr.Janského 30, 57101 Moravská Třebová
 JANÁČ Libor Dolní Bečva 541, 756 55 Valašsko
 KLÍMA Vladimír Vídeň 15, 59401 Velké Meziříčí
 MALINSKÝ Zdeněk Farského 7, 17000 Praha 7
 MORAVEC Milan Dukla 320, 56201 Ústí nad Orlicí
 ŘEHOŘEK Jiří Střelecký vrch 678, 463 31 Chrastava
 SEKERA Vladimír Trávník 1358, 75000 Přerov
 SMISITEL Stanislav Popelákova 20, 62800 Brno 2
 STRÁSKÝ Jiří Gottwaldova 459, 37341 Hluboká nad Vltavou
 VACEK Miroslav Rudé armády 3004, 76701 Kroměříž
 VOJÁČEK Jiří Partyzánská 1127, 76901 Holešov
 /redakce neodpovídá za případné změny v místních názvech/

S L O V O M Í S T O P Ř E D S E D Y - 31.března 1990

Drazí přátelé,

pouze několik z Vás již dostalo první čísla vnitřního zpravodaje Demokratického svazu umělců (dřívějšího SSU), což je způsobeno zcela vyčerpaným finančním fondem naší organizace.

V současné době, kdy od federální vlády nemůžeme očekávat žádné dotace (nepodařilo se mi přesvědčit ministra Klause), Vás vyzývám k vytvoření potřebného fondu zasláním příspěvku ve výši 20,- Kčs na adresu předsedy DSU p. Malinského. Tento fond bude využit na tisk a rozšiřování nezávislého měsíčníku ARGUMENTY, který Vám bude bezplatně zasílán. Budete tak informováni o vnitřním životě DSU, připravovaných sjezdech a jiných akcích. Zároveň Vás vyzývám k aktivní činnosti v DSU a to formou vlastních příspěvků do zpravodaje. Vše zasílejte na adresu vydavatele ARGUMENTŮ p. Malinského.

Nechť Vaše kumštýřská čest nedovolí zánik naší obrozené organizace - Demokratického svazu umělců !

S pozdravem 'kumštýřům dvakrát zdar'

Jiří ČERNÝ
 Moravská Třebová
 31.3.1990

INZERCE *poločas*

BONTON

Martin Kratochvíl - Tony Ackerman - Vojtěch Havel: **MORAVSKÉ KONCERTY**. Digitální live záznam z jara 1989, oproti dřívějším nahrávkám je tu navíc violoncello Vojtěcha Havla a zpěv Tonyho Ackermana (kazeta C60). Petr Skoumal: **POLOČAS ROZPADU**. Navydané skladby z autorova šuplíku z posledních dvou let (například

Svatý Václave, neopouštěj nás. Starý pán, Písníčka pro ruskou přítelkyni). Výběr písniček i krátké Skoumalovy spojovací texty vznikaly spontánně během posledního týdne loňského listopadu. Až se skladby objeví v důstojném vydání na stejno-

jmenné LP desce, tato šedesátiminutová kazeta se pravděpodobně stane sběratelským artiklem. Různí umělci: **FOLKOVÉ VÁNOCE**. Live nahrávka z prosince 1989 z Kroměříže; Karel Plíhal, Oskar Petr, Václav Koubek, Bohdan Mikolášek, Slávek Janoušek, Pepa Streichl a jiní, Jaromír Nováček recituje básničku (kazeta C60). Karel Kryl: **RAKOVINA**. Reedice první Krylovy exilové LP desky z r. 1969 s původním obalem Ivana Steigera (LP) (Václav

Havel: **AUDIENCE**. Tato Havlova divadelní hra byla natočena tajně a za improvizovaných podmínek v Praze roku 1978; roli Sládka četl Pavel Holubský, roli Vaňka autor. Vychází ve spolupráci se sdružením Šafrán (LP) Michael Kocáb-Michael Pavlíček. **ČERNÉ SVĚTLO**. Instrumentální, scénicky pojatá nahrávka vycházející z jazzu, rocku, soudobé a elektronické hudby (kazeta C60 i LP). **HYPNOTIX**. Přední pražská skupina reggae s Karlem Babuljakem

(Babalat, Máma Bubo, Relaxace) u kláves (kazeta C45). **BOHDAN MIKOLÁŠEK**. Písníčky z Mikolášovy LP desky, která vznikla roku 1988 ve Švýcarsku (kazeta C45). **LESÍK HAJDOVSKÝ**. Významná postava pražského alternativního rocku sedmdesátých let (skupiny F.O.K., Stehlik, Švehlik, Marno Union a další soubory). Výběr příslušných skladeb z projektu *Manželé '88* a z předchozího *Je to vono* (včetně dnes už legendárního rapu Jižák, kazeta C60).

ARGUMENTY - Vydává DSU v Praze. Šéfredaktor J.Cimrman. Adresa redakce: Farského 7, Praha 7, 170 00. Telefon domů 02-879817, do práce 02-2360083. Vychází jednou měsíčně.

2. POKRAČOVÁNÍ PŘÍBĚHU PAVLA WONKY

Eva Kantůrková

OSAMĚLOST

POLITICKÉHO VĚZNĚ
PAVLA WONKY

Tato nechuť apriorní podezřavost vůči činům hrdinně vyhozeným, vůči onomu daru sebeobětí, má i jiné pozadí, než jen novověkou skepsi a křehlost. Je to přirozená lidská obrana proti hrdinství vnucovanému, jež není než hrubou manipulací k otroctví, a tady nemyslím jen vynucené hrdinství vojáka na frontě za války; a je to taky nechuť k hrdinům vnucovaným. Totalitní ovládací má hrdinství plnou hubu a oslavuje je na každém neupřímném kroku. V našich novinách se přece neděje nic obyčejně, tak jako jinde na světě, za všechno se zápasí, bojuje, usiluje: za včasnou sklizeň okopanin, za těžbu uhlí, za sportovní medaile, za čistotu stranických řad, za nové umění, případně myšlení. Všude samý boj a hrdinové s vyznamenáními na sádkách, jen aby se překryla skutečná sociální válka nedražené kasty proti všem. Na začátku šedesátých let vyšla v Praze útlá knížka, která by neměla zapadnout: Jana Černá, předchůdkyně dnešního undergroundu, v novele Hrdinství je povinné o několik let před svým vrstevníkem odmítla a zesměšnila hrdinství jako vyžadovanou povinnost. Zářným příkladem pak hrdiny vnucovaného je v Čechách Julius Fučík, který jestli skutečně popsal své selhání, jak to praví úsměv podání, byl postavou větší, než jak jej zpochybňují prokazatelné nevěrohodnosti Reportáže. Obrana proti manipulaci lidí hrdinstvím je zajištěna racionálně a oprávněně, přesto ale je pouze jedním z rysů onoho všeobecného krachu ideálu hrdiny a hrdinství, onoho našeho studu pojmenovat někoho hrdinou, když si to zaslouží.

V lidském jednání je však jistý mez, jistý bod, který když člověk překročí, vymkne se skeptickým avažováním, cizím i vlastním, a jeho skutek prosvětí vlnití světo, které září, i kdyby se toho skutku dopustil proti obecnému vkusu doby. Takto například jednal Jan Palach. Dnesní obecný vkus radí nedržet vládnoucí moc, využít její slabiny, ale nedopustit se ničeho, nač by člověk mohl doplatit; je to vkus lěžkou dobru přežít. A jenom ojedinelci jednají tak, že se za to dostanou do vězení. Obecný vkus dělá jen to, co má

neohroží, bratři Palachovo sebeuplacení jako výstřelek, i když mluví; a přece se při letňovém výročí na Václavském náměstí shromáždilo hodně lidí, kteří za účtu k Palachovu činu vytrpěli bílí, urážky a věznění. Řekla bych, že Palachovo výročí bylo příležitostí renesance vzáhu k hrdinovi.

Jinou otázkou ovšem je, zda člověk, jednající s touto jistou výlučností, bude za hrdinu uznán, přijat, zda se stane vzorem příslušnému společenství, zda se jeho obraz zmocní aspoň sídla těch, kteří by se mu rádi podobali. Uvědomila jsem si právě na Pavla Wonkovi — což je dost paradoxní a je to další z těch udílek, které jeho příběh nahazuje — jak zvláště v Čechách probíhá výběr hrdinů, a ohromilo mě, jak rysy Pavlova jednání zapadají do jejich podob.

Tak v české hrdinské tradici — ale ani v tradici böhmské — nemáme vojáky. Svatý Václav posazený v helmě a s kopím na koně je víc symbolem státnosti než válečného hrdinství; ostatně mu podle legendy pomohla zvítězit síla nebes, ne vojenská zdatnost. I naši rytíři tiše v hofe spí, eso z rukávu národní naděje. A dokonce ani ten bratr Žižka nepřemohl prokletí svého válečnictví, ony zástupy zavražděných, utopených a uhořelých jednušek, a spíš mu hrozilo stát se hrdinou vnuceným, oficiálním. To šťastně překonal s pomocí Josefa Pekaře, nad jehož knihu o Žižkovi mě napadlo, co tu asi způsobilo, že se lapka Žižka nestal aspoň takovým hrdinou, jako Robin Hood, zda to byla těžkopádnost české myslí, beroucí samu sebe příliš vážně, anebo nedotknutelnost božského bojovníka.

Taky není v Čechách za hrdinu brán žádný král železný a zlatý, žádný generál či Valdštejn či vítěz nad Turky pod Vídní nebo nad Napoleonem. Hrdiny Čechů jsou jen plebejci a civil. Z konce středověku obecně mínění vybralo Jana Husa a Jana Nepomuckého, za dobu novou Karla Havlíčka Borovského. V tom výběru bije do očí hned několik věcí. Týmž koncilem, v témže městě a za totéž provinění byl po Husovi upálen je-

roným Pražský, postava osmivějsí než Hus, vzdělanější, ráznější, radikálnější, výpovědnější, nápaditější, dramatictější; i o jeho smrti byl stejným autorem vyhotoven posvátný popis, ale při bohostžbách se četl jen ten o Husovi, pro roli národního hrdiny převážila pokorná střízlivost Husova. A ani do legendy o hrdinovi druhé strany obecná mysl nevybrala skvělého jenštejna, šlechtice a arcibiskupa, muže, který se už za života uchýlil do svatosti a kterého taky král Václav uštvál a který pak nadto ve svých viděních zobrazovaných na stěnách předvídal bu-

doucí hrůzy husitské revoluce; nevybrán byl jeho podřízený vikář Jan z Pomuka, a jistě nikoli jen z toho důvodu, že utrpěl smrt za čin a církevní politiku jenštejnovu; v tajemném výběru to zvítězila obyčejnost nad vznešeností. A pamatují se, jak byl činěn pokus stavět proti Havlíčkovi, onomu muži sídla, jeho radikálnější protivníky a pokus neskonal neúspěchem jen proto že mezi oněmi radikály byl i Sabina špatné pověsti; ne; Borovské k sobě české myslí láká právě svou středností. Být vybrán v Čechách-Böhmen za hrdinu, k tomu je nutno k mimořádné oběti přidat i vyváženost činu a umírněnost názoru. Tedy bych nacházela další udílek hrozenou Pavlem Wonkou do hlubin času. A že se tento poloček a pokopnec podobá českému nácionalovi Havlíčkovi právě tím, jak vytrval v nenásilném odporu, mohl vést jako důkaz, že silnější než národní příslušnost může působit genius loci, onen nevybojný, dosídný genius naší keltsko-německo-české kotliny.

POKRAČOVÁNÍ